

Opgørelsen med denne tidligere. Ejer glæder det mig, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds har udtalt, om jeg forstod ham ret, at der i Lovforslaget forelaa et godt Grundlag til derpaa at forhandle om en Afvikling af dette Forhold. Det er jo heller ikke affaaeret, at fordi man fremmer dette Lovforslag om Fællessukkerfogierne først, man derfor ikke skulde kunne komme til en Løsning ogsaa af det andet Lovforslag allerede i indværende Session. Det skal jeg lade staa hen. Det vilde jo vistnok være det bedste, om man kunde finde en Løsning paa begge disse saa nøje sammenhængende Spørgsmaal til en og samme Tid og, som jeg haaber, paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

N. Sørensen: Jeg indrømmer, at den højtærede Finansministers Stilling lige over for disse forfattede bestindiste Forhold ikke er saa behagelig, som den kunde være. Medens Forholdene her hjemme tilhyneladende ere blevne nogenlunde ordnede, for den højtærede Finansminister traadte til, foreligger de i det fjerne Vesten, som de have været i flere Aar, og det er ikke let for den meget ærede Finansminister straks at gribe ind og i et Øjeblik endeende det hele. Jeg synes imidlertid, at den meget ærede Finansminister kunde have lovet os lidt mere end det, han har lovet os. Den meget ærede Finansminister vilde ikke love at foretage væsentlige Indskrænkninger i Udgifterne; nej, kun hist og her paa et og andet Punkt en lille Smule Indskrænkning. Det skal jeg dog ikke opholde mig saa meget ved, thi dette Spørgsmaal med Indskrænkning i Udgifterneovre i Vestindien bliver først aktuelt, og kan fornuftigvis først blive det, naar vi forud ere komne paa det rene med, at vil Vestindien have høje Udgifter, skal det ogsaa have høje Indtægter; thi det, vi forlange, er, at det nogenlunde skal kunne klare sig selv. Havde den meget ærede Finansminister sagt omtrent som saa: Ja, jeg skal se at faa det ordnet paa den bedste Maade, og foreløbig skal jeg lade Kolonialraadene vide, at de kunne vente sig en Indtægtsstat, en Brændevinsstat og mulig andre Skatter, og at vi ikke her hjemme i Danmark ville finde os i den Fremgangsmaade, som har været drevet i flere Aar. Havde den meget ærede Finansminister sagt det og hurtigt muligt underrettet Kolonialraadene derom, er jeg ikke i Tvivl om, at vi temmelig snart kunde komme ind paa en Forhandling om, hvor Nedsættelserne skulde være, og saa bliver Spørgsmaalet først rigtig aktuelt for Kolonialraadene, der have det største og bedste

Kendskab til Forholdene. Jeg ved overhovedet ikke, om den meget ærede Finansminister vil være med til saadanne Stattepaalæg, at de sammen med en Formindstelse af Indtægterne kunne bringe Verne til at have en fornuftig Balance. Jeg forstod ikke, om den meget ærede Finansminister vilde arbejde derhen, thi for saa vidt som han ikke vil det, betvivler jeg, at vi paa nogen Maade kunne faa disse Forhold forandrede. Den lovgivende Magt kan ikke, saaledes som Forholdene ere her hjemme, hvor de økonomiske Forhold lægge et Tryk hen over Befolkningen, gaa med til at give $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Mill. aarlig til de Bestindiste Der. Det vil efter min Mening være økonomisk uforsvarligt, og det vil ikke falde i god Jord Landet over den Dag, vi sige: Ja, her hjemme have vi det daarligt, vi erfende, at et økonomisk Tryk hviler over Landet, men til Trods for dette skulle I værs'artig betale for Bestindianerne. Det vilde i alt Fald være en noget forunderlig Maade at drive Agrarpolitik paa. Det første, der er at gøre, er efter min Mening dette, at vi her hjemme blive enige om at lade Kolonialraadene vide, at saadanne Tilskud som hidtil, eller tilnærmelsesvis som hidtil, kunne de ikke vente sig i Fremtiden, og helst, at de intet kunne vente. Først derved tvinge vi dem ind paa de Forhandlinger, vi skulle have med dem, for at faa disse Forhold ordnede. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wasgard) og den højtærede Minister ikke kom ind paa Spørgsmaalet om en Indkomststat og overhovedet syntes at være bange for at bringe dette Spørgsmaal frem og sige: Det er ad den Vej, Spørgsmaalet skal løses — saa kan jeg for øvrigt saa godt forstaa dette. Det ærede Medlems Venner i Vestindien holde ikke af en saadan Skat, fordi det er de velhavende derovre, og naar der modtages Indberetninger fra Vestindien, saa gaar jeg ud fra, at der vel staar i disse: Mulig kan der findes andre Skatter, men en Indkomststat kan der slet ikke være Tale om. Og hvorfor kan man gaa ud fra det? Det er, fordi de Mænd, som skulle give Indberetningen til Ministeriet, ville blive ramte haardest af en Indkomststat. Nej, lad først det blive dem klart, at de skulle have højere Indtægter, naar de ville have højere Udgifter, og at de selv maa skaffe denne Indtægt; med det som Grundlag er det efter min Mening ikke vanskeligt at naa et Resultat. Vi have jo set, at den eneste Regeringskommission, der — saa vidt jeg da ved — har været nedsat angaaende denne Sag, netop har givet Anvisning paa en Indkomst-